

Inskriftens avslutning är i överensstämmelse med de danska DR 357 och 360 samt DR 81 och 338. Endast utfyllnaden av lakunen före r. 101 kan diskuteras. Lindquist, a.a. 1923, s. 175 f., supplerar **huas**; så även Lis Jacobsen, a.a. s. 55: »Med vejledning i tegningen 1878 og i det ganske tilsvarende helt bevarede udtryk på den skånske Glemminge-sten kan man vistnok — ligeledes med Lindquist — fastslå læsningen *N†N, **huas**; som det fremgår af figg. 22–23 är **h** bevaret og muligvis rester af **h**, **s**». Jungner läser med någon tvekan **p[ai]s**. Inga säkra spår av runor finnas nu mellan r. 100 och det otydliga sk före 101 **u**. R. 100 visar endast ytterst svaga spår av en hst. Jfr inskriftsbeskrivningen ovan. Man skulle också kunna suppleras **sar is**, men mot ett sådant förslag kan anmärkas ristarens inkonsekvens, jfr 87–89 **ias**.

Om namnet *Frøstenn*, som förekommer även på Vg 137, se E. Wessén, *Nordiska namnstudier* (1927), s. 75. Med skiljetecken mellan de båda leden förekommer det på Sö 232.

68. Saleby sn, kyrkogården.

Pl. 56.

Litteratur: H. Jungner, Gudinnan Frigg och Als härad (1922), s. 401; O. Sjögren, Sverige 4 (1933), s. 359; Handlingar 1935, 1936 i ATA; S. Gardell, Gravmonument från Sveriges medeltid 1 (1937, rev. 1945), nr 694.

Runinskriften finnes anbragt på kantlisten till en reliefskulpterad gravsten, s.k. liljesten, på Saleby kyrkogård. Stenen står lutad mot vapenhusets östra yttervägg.

Oaktat de länge varit tillgängliga för undersökning, ha de tre runristade gravstenarna på Saleby kyrkogård först i sen tid blivit granskade. Att de icke tillmätts någon större betydelse framgår också av kyrkoinventariet 1829: »På kyrkogården äro flera gamla likstenar med oläslige inscriptioner och för öfrigt tyckas de icke vara af någon slags märkvärdighet».

Stenen, som var ituslagen, lagades 1936 med stenkitt genom Riksantikvarieämbetets försorg.

Ljus sandsten. Längd 1,90 m., bredd 0,75–0,54 m. Stenens övre vänstra hörn är avslaget och borta, och därvid har större delen av inskriften gått förlorad. Endast början av densamma återstår nu, hårt sliten.

Inskrift:

hær
5

Hær(?) ...

»Här(?) ...»

Till läsningen: Inga spår av sk iakttagas vid inskriftens början. Efter 3 **r** finns mitt på kantlisten en liten punkt, som möjligen är huggen, men då stenen visar åtskilliga små fördjupningar av exakt samma utseende, är det osäkert, huruvida ett sk avsetts. Av r. 4 återstår numera endast mellersta delen av en hst. Av r. 5 återstår större delen av hst. I r. 6 har övre delen gått förlorad genom flagring; möjligen kan i flagringen ses svaga spår av en **k**-bst.

Det ligger närmast till hands att antaga, att r. 4–6 utgöra resterna av **lik** (*ligg[r]*), och att inskriften motsvarar den latinska formuleringen *hic jacet*, som försvenskad återfinnes på flera västgötska gravstenar med runinskrift.

69. Saleby sn, kyrkogården.

Pl. 56.

Litteratur: H. Jungner, Gudinnan Frigg och Als härad (1922), s. 402 f.; O. Sjögren, Sverige 4 (1933), s. 359; Handlingar 1935, 1936 i ATA; S. Gardell, Gravmonument från Sveriges medeltid 1 (1937, rev. 1945), nr 696.

Äldre avbildningar: Jungner a.a.; Gardell a.a. 2 (1937, rev. 1946), s. 110.

Ett fragment av en gravsten, s.k. liljesten, med runinskrift står på Saleby kyrkogård lutad mot vapenhusets östra vägg.

Sandsten. Längd 0,68 m., bredd upptill 0,65 m. Fragmentet, som motsvarar ungefär en tredjedel av den ursprungliga gravstenen, har varit sönderslaget i fyra stycken men lagades 1936 med stenkitt. Inskriften är anbragt på stenens upphöjda kantlist.

Inskrift:

hær : ligær : kallo - . . . i : af suntr - . . . :

5 10 15 20

Hær liggær kallo ... af Sundr[al](?).

»Här ligger **kallo** ... från Synnerål(?).»

Till läsningen: 6 **g** är sannolikt stungen. En svag fördjupning i 9 **k** är knappast någon avsedd punkt. Efter 13 **o** finnas osäkra spår av sk. Sedan följer övre delen av en hst, som möjligen har svaga **h**-bistavar t. v. om hst. Därefter är stenen brusten, och ristningsytan har fallit bort på ett stycke av 3,5 cm., vilket här ger plats för högst tre runor. Så urskiljes en tydlig hst, sannolikt **i** (15). Av bst till 19 **u** synes övre delen tydligt, nederdelen däremot är borta. R. 21 är sannolikt **t**. Nedre delen av **r**-bst på r. 22 är otidlig. Sedan följer en säker hst. På ett avstånd från denna hst, som kunde ge plats för troligen 1, högst 2 runor, finns ett sk bestående av sannolikt två punkter.

H. Jungner har tidigare läst 21 **i**. Efter senare granskning meddelar han, att runan är »sannolikt **d**, fastän punkten är ganska osäker».

kallo är måhända latinisering av *Kalli*; se vidare Jungner, *Gudinnan Frigg och Als härad* (1922), s. 404. Huruvida namnet är identiskt med det i andra runinskrifter förekommande **kali** kan ej avgöras, jfr Sm 11 och DR, sp. 673. Det följande ordet kan icke tolkas. Det bör snarast ha varit en apposition till **kallo**. Jungner föreslår ett binamn *godî, hogi* men nämner i förbigående andra mera avlägsna möjligheter: »fsv. haki, hari, härre o.s.v.».

R. 16–22 utgöra sannolikt en till subjektet i satsen attributiv bestämning, innehållande ett ortnamn. Detta är tyvärr genom stenens vittring ofullständigt, men åtskilligt talar för att de bevarade runorna **suntr** utgöra första leden i *Synnerål*, namnet på en by belägen i Saleby sn c:a 2 km. SV om kyrkan. Detta bynamn återfinnes enl. Sv. Ortnamnsarkivets Top. saml. tidigast två gånger i SRP nr 338 (1357) *Sundraal* samt i RaP Axvall 9/8 1424 *synderaal*. Om *Synnerål* se vidare E. Wessén i NoB 10 (1922–23), s. 110 not 1, samt I. Lundahl, *Falbygdens by- och gårdsnamn* (1927), s. 117 f.

70. Saleby sn, kyrkogården.

Pl. 57.

Litteratur: T 29 not 2 samt T 99. K. Torin i VFT 1:4–5 (1888), s. 36; H. Hildebrand, Sveriges medeltid 3 (1898–1903), s. 432; H. Jungner, *Gudinnan Frigg och Als härad* (1922), s. 405 f., i VFT 4:9 (1935) s. 32; O. Sjögren, Sverige 4 (1933), s. 359; Handlingar 1935, 1936 i ATA; S. Gardell, Gravmonument från Sveriges medeltid 1 (1937, rev. 1945), nr 695; E. Hjærne i Saga och sed 1945, s. 58.

Äldre avbildningar: S. Welin, tuschteckning (VFA), träsnitt (i T 99).

Runinskriften är anbragt på kantlisten till en gravsten, s.k. liljesten, på Saleby kyrkogård. Stenen står lutad mot vapenhusets västra yttervägg, till vänster om ingången.

Grå sandsten med röda inslag. Längd 1,80 m., bredd 0,56–0,46 m. Stenytan är starkt nött och inskriften på vissa håll förstörd. Stenens ytterkant bildar bas för inskriftens runor, vilket är mindre vanligt.